

Lum'at-ul-I'tiqâd
[Trons Glans]

Författare: Imâm Ibn Qudâmah al-Maqdisî
Översättning (och ev. fotnoter): Abû Mûsâ al-Albânî
Formattering: Abû Anas Mubarak ibn Marian

www.darulhadith.com

Inledning.....	3
Vem var Ibn Qudâmah al-Maqdisî?.....	5
<i>Trons Glans</i>	7
Förord.....	7
Tron på Allâhs Namn och Egenskaper.....	7
Obligatorisk kunskap beträffande Allâhs Namn och Egenskaper.....	7
Tal om mindre tydliga Texter.....	8
Salafs Imâmer om Allâhs Egenskaper.....	8
Uppmaning att hålla fast vid Sunnahn, varning för Bid'ah och de lærdes uttalanden beträffande det.....	10
Exempel på Allâhs omnämnda Egenskaper i Qur'ânen.....	11
Bevis för Allâhs Ansikte.....	11
Bevis för Allâhs Händer.....	11
Bevis för Allâhs Essens.....	11
Bevis för Allâhs Kommande.....	12
Bevis för Allâhs Vålbehag och Kärlek.....	12
Bevis för Allâhs Vrede och Avog.....	12
Bevis för Allâhs Nedstigning.....	12
Bevis för Allâhs Förvåning.....	12
Bevis för Allâhs Skratt.....	12
Bevis för att Allâh är ovanför himlarna och skapelserna.....	13
Bevis för Allâhs Tal och plikten att bekräfta det.....	14
Qur'ânen är Allâhs verkliga Tal.....	15
De troende kommer att se Allâh på Domedagen.....	17
Tron på Qadr (Förutbestämmelsen).....	18
Bevis för att Îmân består av tro, handling och tal och att den stiger och sjunker.....	19
Tron på Ghayb (det Dolda).....	20
Paradiset, helvetet och Dödens död.....	21
Profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagares rätt.....	21
Att utföra vallfärden och Djihâd med samtliga ledare, vare sig de är fromma eller syndiga.....	23
Salafs tro rörande följeslagarna och det som skedde mellan dem.....	24
Salafs tro rörande sändebudets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) hustrur.....	24
Makthavarnas rätt över medborgarna.....	25
Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ahs ställning till Mubtadi'ah.....	25
Meningsskiljaktigheter i grenar.....	26
Avslutning.....	26

Inledning

All lov och pris tillkommer Allâh och må Hans välsignelse och fred vara med Hans sändebud Muhammad, hans familj och följeslagare, vidare:

Shaykh Sâlih Âl ash-Shaykh (hafidhahullâh) sade:

"Detta är en bok vid namnet "Trons Glans" och den hör till de kortare texterna rörande tros läran. Den behandlar trosrelaterade frågor och har efter författarens död berömts mycket av de lärde.

Frågor beträffande tros läran baseras hos Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ah på förklaringen av Îmâns sex grundpelare, nämligen tron på Allâh, Hans änglar, Hans Skrifter, Hans sändebud, Yttersta dagen samt tron att Förutbestämmelsen – det goda och det onda i den – är från Allâh (ta'âlâ). Tron på Allâh består av att man tror på att Allâh är En i Sin gudomlighet och att enbart Han har rätt att tillägnas dyrkan, att man tror på Hans (djalla wa 'alâ) Namn och Egenskaper och att Han är ensam om dessa, ty ingen är Honom lik. I Islâms början, under de första generationernas tid, fanns det inget behov av att behandla Tawhîd-ul-Ulûhiyyah som en separat kategori på ett detaljerat sätt då man talade om detta ämne, d v s tron på Allâh. Man nöjde sig istället med att allmänt förklara denna tro för att muslimerna inte skulle falla in i avgudadyrkan samt för att avgudadyrkan i sig inte skulle få fotfäste. Följaktligen handlade de flesta skrifterna om tros läran som berör tron på Allâh nästan uteslutande om Hans Namn och Egenskaper. Således finner du inte i denna bok någon detaljerad utläggning om Tawhîd-ul-Ulûhiyyah. Detta engagerade sig istället de lärde efter författarens död med. Däremot finner du en detaljerad utläggning om Allahs Namn och Egenskaper, som i sin tur beror på behovet av att klargöra just denna fråga då boken skrevs. Så ju mer tjänarna var i behov av att ytterligare få en viss fråga förklarad, desto mer engagerade sig de lärde i den. Därmed skrev de böcker som handlade om Tawhîd-ul-Ulûhiyyah, t ex Kitâb-ut-Tawhîd, Kashf-ush-Shubuhât, Thalâthat-ul-Usûl och liknande. För att möta den tidens behov klargör dessa böcker Tawhîd-ul-Ulûhiyyah, fundamentet inom den första grundpelaren, nämligen tron på Allâh.

Därefter nämner författaren tron på Änglarna, Skrifterna, Sändebuden, Yttersta dagen samt Förutbestämmelsen, det goda och det onda i den.

Efter att Îmâns sex grundpelare klargjorts, tar författaren upp ytterligare frågor angående tron. Dessa har egentligen inte med själva tros läran att göra, men har inkluderats i de trosrelaterade frågorna eftersom Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ah skiljer sig från Ahl-ul-Bid'ah wal-Furqah i dessa. Exempel på dessa är att tala om Följeslagarna, de Troendes mödrar samt deras rättigheter. Författaren behandlar också ledarskapet inom Islâm och de plikter som åligger ledare och medborgarna gentemot varandra; frågor där Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ah skiljer sig i från Khawâridj, Mu'tazilah och deras likar.

Dessutom inkluderar Ahl-us-Sunnah strykning över läderstrumporna i rituell tvagning till de trosrelaterade frågorna. Detta för att skilja sig från dem som förklarar Mas-h över läderstrumporna inkorrekt. Likaså nämns de troende och de fromma människornas underverk som Allâh låter dem utföra inom olika typer av kunskaper, syner och styrkor. Detta är allmänt känt och förklaras eftersom det finns de som motsätter sig dessa underverk, antingen genom att förneka dem, som t ex Mu'tazilah, eller genom att gå till överdrift då de tillskriver dem en status högre än profeternas.

Likaså nämns moralrelaterade frågor inom Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ah trosrelaterade frågor.

Således består Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ah troslära av samtliga dessa frågor och inte enbart tron på Allâh och Hans Namn och Egenskaper, Yttersta dagen och Förutbestämmelsen vilket man kanske kan få för sig. Nej, Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ah troslära består av allt detta, eftersom de i dessa frågor skiljer sig åt från Ahl-ul-Bid'ah waz-Zaygh vilka avvisar Texterna, inte följer Sunnah och inte heller låter den döma mellan dem med fullständiga domslut. På så sätt utmärker sig Ahl-us-Sunnah eftersom de hedrar Sunnah och dess folk samt kritiserar både de som motsätter sig den och deras Imâmer..."¹

---

¹ Ur "Sharh Lum'at-il-l'tiqâd", kassetband 1, sid. A, Tasdjilât Ibn Taymiyyah i Khubar, Saudiarabien.

Vem var Ibn Qudâmah al-Maqdisî?

Namn:

Han var Imâm, Faqîh, Zâhid och Shaykh-ul-Islâm Muwaffiq-ud-Dîn Abû Muhammad 'Abdullâh bin Ahmad bin Muhammad bin Qudâmah bin Miqdâm bin Nasr bin 'Abdillâh al-Maqdisî, därefter ad-Dimashqî, as-Sâlihî. Han föddes i månaden Sha'bân året 541 efter Hidjrah i byn Djammâ'îl inom Nablus provins i närheten av Jerusalem.

Hans uppväxt och resor:

Tillsammans med sin familj kom han till Damaskus när han var tio år gammal. Där läste och memorerade han Qur'ânen och förkortningen av al-Khiraqîs skrift. När han var tjugo år reste han till Bagdad tillsammans med sin kusin Imâm 'Abdul-Ghanî al-Maqdisî (rahimahullâh) och satt och lyssnade på stadens lärde.

Hans fromhet och asketism:

Han var from, en asket och besatt värdighet och tolerans och tillbringade sina dagar i studier och handlingar. När han debatterade, debatterade han med argument och bevis. Han brukade inte ignorera folk och inte heller bli irriterad.

Hans lärare:

Imâm Ibn Qudâmah (rahimahullâh) studerade under ett stort antal lärare. De kändaste var Taqiyy-ud-Dîn Abû Muhammad 'Abdul-Ghanî al-Maqdisî och Iraks stora Faqîh, Nâsih-ul-Islâm Abûl-Fath Nasr bin Fatyân, mera känd som Ibn-ul-Munâ. I Bagdad studerade Imâm Ibn Qudâmah även under Shaykh 'Abdul-Qâdir al-Djîlânî.

Hans elever:

Han hade otroligt många elever. De kändaste var Shihâb-ud-Dîn Abû Shâmah al-Maqdisî och Zakîyy-ud-Dîn Abû Muhammad al-Mundhirî.

Imâmerna om Imâm Ibn Qudâmah:

Imâm Ibn-us-Salâh sade:

”Jag har aldrig någonsin sett någon som Shaykh Muwaffiq-ud-Dîn.”

Imâm Ibn Taymiyyah sade:

”Efter al-Awzâ'î har ingen större Faqîh än Shaykh Muwaffiq-ud-Dîn trätt in i Shâm.”

Imâm al-Mundhirî sade:

”Han var en Faqîh, en Imâm...”

Imâm adh-Dhahabî sade:

”Han var en av de mest utmärkta Imâmerna och författare till skrifter.”

Imâm Ibn Kathîr sade:

”Han var Shaykh-ul-Islâm, Imâm, kunnig och mästare. Ingen var kunnigare än honom i Fiqh, varken under hans tid eller under en lång tid före honom.”

Hans skrifter:

Inom Fiqh: al-Mughnî, al-Kâfî, al-'Uddah, al-'Umdah, al-Muqni' och andra.

Inom 'Aqîdah: Lum'at-ul-I'tiqâd (Trons glans), al-Qadr, Dham-ut-Ta'wîl och andra.

Inom Usûl-ul-Fiqh: Rawdhat-un-Nâdhir och andra.

Inom Raqâ'iq och Zuhd: ar-Riqqah wal-Bukâ' och at-Tawwâbûn.

Inom Hadîth: Mukhtasar 'Ilal-il-Hadîth lil-Khallâl och andra.

För mer kunskap och kännedom om Shaykh-ul-Islâm Ibn Qudâmah al-Maqdisî (rahimahullâh), hänvisas bl a till:

Imâm adh-Dhahabîs (rahimahullâh) ”Târîkh-ul-Islâm” (669) och ”Siyar A'lâm-in-Nubalâ” (22/165-173).

Imâm Ibn Kathîrs (rahimahullâh) ”al-Bidâyah wan-Nihâyah (13/99-100).”

Imâm Ibn Radjabs (rahimahullâh) ”Dhayl Tabaqât-il-Hanâbilah” (2/133-149)

Imâm al-Albânîs (rahimahullâh) ”Fihris Makhtûât-idh-Dhâhiriyyah”.

Trons Glans

Vägledaren till vägledningens väg

Förord

Lov och pris tillkommer Allâh som av allt och alla prisas och till evig tid dyrkas. Hans Kunskap omfattar samtliga platser och Han uppehålls inte av något för något annat. Fjärran är Han från att ha jämlingar, vederlikar, hustru eller avkomma. Hans Dom omfattar samtliga tjänare. Han kan varken uppfattas av sinnenas föreställningar eller föreställas av hjärtans beskrivningar.

”Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt.” (42:11)

Tron på Allâhs Namn och Egenskaper

Fullkomlighetens sköna Namn och upphöjda Egenskaper tillhör Honom.

”Den Näderike har rest Sig över Tronen. Honom tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär och allt som finns däremellan och allt som marken gömmer.” (20:5-7)

Hans Kunskap omfattar allting. Han har makt över skapelsen med Kraft och Vishet och Hans Barmhärtighet och Kunskap når överallt.

”Han vet allt vad som sker med dem i detta liv och vad som kommer hända med dem, men de kan inte nå Honom med kunskap.” (20:110)

Obligatorisk kunskap beträffande Allâhs Namn och Egenskaper

Han är beskriven med det Han Själv beskrivit Sig med i Sin Våldiga Bok samt det Hans ädla profet beskrivit Honom med. Allt som nämnts i Qur'ånen eller förklarats autentiskt från al-Mustafâ² ('alayhis-salâm) beträffande den Näderikes Egenskaper, är obligatoriskt att tro på. Detta är obligatoriskt att accepteras med underkastelse och erkännande. Dessutom är allt detta förbjudet att avvisa, misstolka, förlikna eller jämföra.

---

² Ett av profeten Muhammads (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) namn som betyder ”den utvalde”.

Tal om mindre tydliga Texter

Det mindre tydliga, är obligatoriskt att bekräfta muntligt³. Likaså skall man hålla sig borta från att rota i dess betydelse. Vi hänvisar dess kunskap till Han som yttrat den, lägger ansvaret på den som framfört den och följer därmed vägen som de, vilkas kunskap är fast och djupt rotad färdades på. Allâh prisade dem i Sin Tydliga Bok med Sitt (subhânahu wa ta'âlâ) Uttalande:

”De vilkas kunskap är fast och djupt rotad säger: ”Vi tror på den; allt är från vår Herre.”” (3:7)

Å andra sidan avvisade Han de som ville misstolka Hans mindre tydliga Uppenbarelser:

”Men de vilkas hjärtan har farit vilse går efter de mindre tydliga verserna när de försöker så split och förvirring genom tolkning av dess dolda mening, men ingen utom Allâh känner dess dolda mening.” (3:7)

Viljan att misstolka lät Han vara ett tecken på avvikelse och Han förenade den med viljan att så split och förvirring. Därefter avskärmade Han dem från det de hade hoppats på och krossade deras drömmar om att uppnå vad de avsett. Han (subhânahu wa ta'âlâ) sade:

”...och ingen utom Allâh känner dess dolda mening.” (3:7)

Salafs⁴ Imâmer om Allâhs Egenskaper

Imâm Abû 'Abdillâh Ahmad bin Muhammad bin Hanbal (radhiyâ Allâhu 'anh) sade om profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) uttalanden:

---

³ Shaykh Muhammad bin Ibrâhîm Âl ash-Shaykh (rahimahullâh) sade beträffande författarens fras **”obligatoriskt att bekräftas muntligt”**:

”Detta författaren har sagt, hör till det han kritiserats för i denna bok, ty det är känt att Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ahs rättskola innebär att man tror på det som har fastställts i Boken och Sunnahn rörande Allâhs Namn och Egenskaper. Detta skall ske både **muntligt och med innebörd (d v s att man tror på att det som står skrivet verkligen betyder det, t ex att en Hand verkligen betyder en Hand etc.)**. Med en fast övertygelse skall det vetas att dessa Namn och Egenskaper är sanna och verkliga och inte metaforer och att de alla har sanna och verkliga betydelser vilka endast passar Allâhs Härlighet och Våldighet Bevisen för det är alltför överväldigande för att räknas upp. Dessa Namns betydelser är, precis som andra, tydliga och kända från Qur'ânen och det förekommer varken tvivelaktigheter eller oklarheter angående detta. Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare lärde sig Qur'ânen av honom och från honom överförde de ahâdîth, men de uppfattade inte någon av dessa verser och ahâdîth som otydliga, ty de är alla klara och tydliga. Samma metodik följde de förträffliga generationerna som efterträdde dem. Då Mâlik blev frågad om Hans (subhânah) Uttalande:

”Den Näderike har rest Sig över Tronen”

sade han:

”Resningen (al-Istiwâ) är känd och beskaffenheten är okänd. Att tro på den är obligatoriskt och att ifrågasätta den är en innovation.”

Berättelser med liknande innebörder har rapporterats från Rabî'ah, Mâliks lärare, och Umm Salamah – och detta har både tillskrivits profeten och följeslagare. Beträffande Egenskapernas verkliga beskaffenheter, är det endast Allâh (subhânah) som känner till dem, ty tal om en egenskap innebär tal om den beskrivne. På samma sätt som ingen utom Han vet hur Han är, gäller samma sak Hans Egenskaper – och detta är betydelsen av Mâliks uttryck ”Beskaffenheten är okänd.” (Fatâwâ wa Rasâ'il Samâhat-ish-Shaykh Muhammad bin Ibrâhîm, (1/202-203))

⁴ Shaykh 'Abdur-Rahmân bin Djibrîn (hafidhahullâh) sade:

”Salaf (företrädarna) är de förträffliga generationerna bland följeslagarna, efterföljarna och efterföljarnas efterföljare.” (at-Ta'liqât 'alâ Matan Lum'at-il-l'itiqâd, sid. 50, Dâr-us-Samî'î)

”Sannerligen stiger Allâh ned till den lägsta himlen.”⁵, ”Sannerligen kommer Allâh att ses på Domedagen.”⁶, och om andra liknande ahâdîth⁷: ”Vi tror på dem och bekräftar dem. Detta gör vi utan att föreställa oss dem. Likaså fastställer vi varken deras betydelse utan bevis eller avvisar något från dem. Vi vet att det sändebudet kom med är sanning och vi avvisar inte Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam). Vi beskriver inte Allâh med mer än det Han Själv beskrivit Sig med – och detta gör vi utan att fastställa någon begränsning eller utsträckning.

”Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt.” (42:11)

Vi säger det Han sade och Vi beskriver Honom med det Han Själv beskrev Sig med. Vi överskrider inte det och inte heller kan människorna föreställa sig Honom med hjälp av beskrivningar. Vi tror på allting som förekommer i Qur’ânen, både det klara och tydliga och det som är mindre klart och tydligt. Vi avlägsnar inte någon av Hans Egenskaper, hur mycket anklagelser folk än riktar mot oss på grund av det. Vi överskrider inte Qur’ânen och Sunnah⁸ och enda sättet att känna till dem⁹ är genom att tro på sändebudet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och bekräfta Qur’ânen.”¹⁰

Imâm Abû ‘Abdillâh Muhammad bin Idrîs ash-Shâfi‘î (radhiyâ Allâhu ‘anh) sade:

”Jag tror på Allâh och på det som har kommit från Allâh på det sätt Allâh menade. Och jag tror på Allâhs sändebud och på det som har kommit från Allâhs sändebud på det sätt Allâhs sändebud menade.”¹¹

Denna väg färdades Salaf och Khalafs¹² Imâmer (radhiyâ Allâhu ‘anhum) på. De var alla ense om att bekänna och bekräfta allt som nämnts om Egenskaperna i Allâhs Bok och i Hans sändebuds Sunnah, utan att misstolka det.

---

⁵ al-Bukhârî (1145), (6321) och (7494) och Muslim (758).

⁶ Muslim (181).

⁷ Sing. Hadîth. Shaykh Muhammad bin Sâlih bin ‘Uthaymîn (rahimahullâh) definierade ordet ”hadîth” på följande sätt:

”De tal, handlingar, godkännanden och egenskaper som tillskrivs profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam).” (Mustalah-ul-Hadîth, sid. 7, Maktabah al-Ma‘ârif, Riyâdh).

⁸ Pl. Sunan. Shaykh Ibn ‘Uthaymîn (rahimahullâh) definierade ”Sunnah” på följande sätt:

”Språkligt, betyder ”Sunnah” ”väg”, medan det inom de religiösa termerna betyder ”den troslära och de handlingar profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och hans följeslagare var upprättade på.” (Sharh Lum’at-il-l’tiqâd, sid. 40, Adhwâ‘-us-Salaf)

⁹ Shaykh Ibn Djibrîn (hafidhahullâh) sade:

”Vi har ingen alls kännedom om Egenskapernas beskaffenhet, men vi accepterar dem som ett tecken på att vi tror på sändebudet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam), ty det är han som framfört dem.” (at-Ta’lîqât ‘alâ Matn Lum’at-il-l’tiqâd, sid. 48, Dâr-us-Samî‘î)

¹⁰ Se Imâm Ibn-ul-Djawzîs ”Manâqib al-Imâm Ahmad”, sid. 156, Imâm adh-Dhahabîs ”Târîkh-ul-Islâm”, sid. 27, Imâm Ibn Mûsulîs ”Mukhtasar as-Sawâ‘iq al-Mursalâh” (2/251) och Imâm Abû Ya‘lâs ”Ibtâl at-Ta’wîlât li Akhbâr-is-Sifât (1/44-45).

¹¹ Se Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyahs ”al-Fatâwâ al-Hamawiyyah al-Kubrâ”, sid. 121.

¹² Shaykh Ibn Djibrîn sade:

”Khalaf (efterträdarna) är de som följde dem i godhet fram till Domens dag. Till dessa hör Muslimernas lärde och de vanliga individerna som håller sig till Sunnah.” (at-Ta’lîqât ‘alâ Matn Lum’at-il-l’tiqâd, sid. 50, Dâr-us-Samî‘î)

Uppmaning att hålla fast vid Sunnah, varning för Bid'ah och de lärdes uttalanden beträffande det

Han har beordrat oss att följa deras handlingar och att rätta oss efter deras milstolpar. Han har varnat oss för Muhdathât¹³ och underrättat oss om att de hör till villfarelserna. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Håll fast vid min Sunnah och likaså de efter mig renläriga och vägleda kalifernas Sunnah. Bit tag i den med kindtänderna. Och håll er borta från Muhdathât, för sannerligen är varje Muhdathah Bid'ah¹⁴ och varje Bid'ah är villfarelse.”¹⁵

'Abdullâh bin Mas'ûd (radhiyâ Allâhu 'anh) sade:

”Följ¹⁶ och för inte in Bid'ah, för sannerligen är det som ni givits tillräckligt.”¹⁷

'Umar bin 'Abdil-'Azîz (radhiyâ Allâhu 'anh) sade i betydelsen av:

”Stanna där folket¹⁸ stannade, för sannerligen stannade de och steg åt sidan utav kunskap och klarsynthet. Hade det funnits något gott i dem¹⁹, skulle de ha varit starkare och lämpligare i att offentliggöra dem. Om ni då säger: ”Det skedde efter dem”, så har det endast införts av en person som motsatte sig deras vägledning och vände deras Sunnah ryggen. De visade det som tillfredställer och talade med det som är tillräckligt. Den som överskrider dem har tröttnat ut sig i onödan och misslyckats och den som försummar dem har bristfällig kännedom. Ett av folken levde inte upp till dem, och övergav [en del av den obligatoriska kunskapen], medan ett annat folk överskred deras gränser, och överdrev [i Religionen]. Mellan de båda befinner de sig som är på den Raka vägledningen.”²⁰

Imâm Abû 'Amr al-Awzâ'î (radhiyâ Allâhu 'anh) sade:

---

¹³ Sing. Muhdathah. Shaykh Ibn Djibrîn sade om ordet "Muhdathah":

”Det är allt som människorna fört in i religionen grundat på lustar och åsikter och som inte har någon grund i religionen.” (at-Ta'liqât 'alâ matan Lum'at-il-l'tiqâd, sid. 53, Dâr-us-Samî'î)

¹⁴ Pl. Bid'a. Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade om ordet "Bid'ah":

”Språkligt, betyder 'Bid'ah' ”en förnyad sak”, medan det inom religiösa termer betyder ”det som har förts in i religionen och motsätter sig den troslära och de handlingar profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare var upprättade på.” (Sharh Lum'at-il-l'tiqâd, sid. 40, Adhwâ'-us-Salaf)

¹⁵ Abû Dâwûd (4607), at-Tirmidhî (2678), Ahmad (4/126-127), ad-Dârimî (1/44-45), Ibn Mâdjah (42-43), al-Hâkim (1/95) m fl. Hadfthen har förklarats som autentisk av Imâm Ibn Hibbân, Imâm al-Âdjurrî och Imâm al-Albânî (rahimahumullâh). Se Imâm al-Albânîs (rahimahullâh) "Sahîh al-Djâmi' as-Saghîr" (2/344).

¹⁶ Shaykh Ibn Djibrîn förklarade Ibn Mas'ûds (radhiyâ Allâhu 'anh) ord "Följ" på följande sätt:

”Följ sändebudets och hans följeslagares Sunnah. Följ deras väg och för inte in Bid'a i religionen.” (at-Ta'liqât 'alâ matan Lum'at-il-l'tiqâd, sid. 54, Dâr-us-Samî'î)

¹⁷ ad-Dârimî (211), at-Tabarânî i "al-Kabîr"(9/168), al-Lâlikâ'î i "Sharh Usûl-il-l'tiqâd Ahl-is-Sunnah wal-Djamâ'ah" (104), al-Marwazî i "as-Sunnah" (23), Ibn Wadhâh i "al-Bid'a wan-Nahî an-hâ" (10), al-Haythamî i "al-Madjma'" (1/181). Imâm al-Haythamî (rahimahullâh) sade: "Dess män är autentiska."

¹⁸ Shaykh Ibn 'Uthaymîn förklarade Ibn 'Abdil-'Azîzs ord "folket" på följande sätt:

”Vad som menas med dem är profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare.” (Sharh Lum'at-il-l'tiqâd, sid. 43, Adhwâ'-us-Salaf)

¹⁹ D v s de olika frågorna Ahl-ul-Bid'ah rotar i.

²⁰ Abû Nu'aym (5/338-339) m fl.

”Håll fast vid det som rapporterats från företrädarna, även om folket skulle ta avstånd från dig, och akta dig för människornas åsikter, även om de skulle försköna dem för dig med fagra tal.”²¹

Muhammad bin 'Abdir-Rahmân al-Adramî sade till en man som besatt en Bid'ah och uppmanade folket till den:

”Kände Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), Abû Bakr, 'Umar, 'Uthmân och 'Alî till detta eller inte?” Mannen sade: ”Nej, de kände inte till det.” Då sade han: ”Du känner alltså till något som de inte gjorde?” Mannen svarade då: ”Då säger jag: Jo, de kände till det.” Då sade han: ”Är det möjligt att de varken talade om det eller uppmanade folket till det eller inte?” Mannen svarade: ”Ja, det är möjligt.” Då sade han: ”Är något som är möjligt för Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans kalifer omöjligt för dig?” Då gav mannen upp och kalifen som var närvarande sade: ”Må Allâh inte vara givmild mot den som inte klarar av det de klarade av.”²²

Så här går det för den som inte klarar av det Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), hans följeslagare, de som följde dem i godhet, Imâmerna efter dem och de vilkas kunskap är fast och djupt rotad klarade av beträffande att läsa verser som berör Egenskaperna och deras budskap och att bekräfta dem som de uppenbarades – må därför Allâh inte vara givmild mot honom.

Exempel på Allâhs omnämnda Egenskaper i Qur'ânen

Till de verser som berör Egenskaperna hör Allâhs ('azza wa jall) Uttalande:

Bevis för Allâhs Ansikte

”Allt på jorden skall förgå; men din Herres Ansikte förblir i evighet.” (55:26-27)

Bevis för Allâhs Händer

”Nej, Hans Händer är tvärtom utsträckta.” (5:64)

Bevis för Allâhs Essens

Han (ta'âlâ) sade då Han underrättade om 'Îsâ ('alayhis-salâm) och att han kommer att säga:

”Du vet vad som är i mitt innersta men jag vet inte vad som är i Ditt innersta.”
(5:116)

---

²¹ al-Khatîb al-Baghdâdî i "Sharaf As-hâb-il-Hadîth, sid. 7, al-Âdjurrî i "ash-Sharî'ah", sid. 58, Ibn 'Abdil-Barr i "Bayân Fadhl-il-'Ilm" (2/114) m fl. Imâm al-Albânî (rahimahullâh) förklarar den som autentisk i "Mukhtasar-ul-'Uluww", sid. 138.

²² Se Imâm adh-Dhahabîs (rahimahullâh) "Siyar A'lâm-in-Nubalâ" (11/314) och Imâm Ibn Kathîrs (rahimahullâh) "al-Bidâyah wan-Nihâyah" (1/335).

Bevis för Allåhs Kommande

”Och din Herre kommer.”(89:22)

”Vill de kanske vänta till dess Allåh kommer till dem?” (2:210)

Bevis för Allåhs Välbehag och Kärlek

”Allåh är nöjd med dem och de är nöjda med Honom.”(5:119)

”Han älskar dem och de älskar Honom.” (5:54)

Bevis för Allåhs Vrede och Avog

Han (ta'âlâ) sade om de otroende:

”Allåhs vrede skall vila över dem.” (48:61)

”Allt det som de strävar efter är sådant som väcker Allåhs vrede.” (47:28)

”Men Allåh var avog mot att de skulle gå ut.” (9:46)

Bevis för Allåhs Nedstigning

Från Sunnah har vi profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) uttalanden:

”Varje natt stiger vår Herre (tabârak wa ta'âlâ) ned till den lägsta himlen.”²³

Bevis för Allåhs Förvåning

”Din Herre förvånas av en ungdom som inte lutar åt nonsens och lust.”²⁴

Bevis för Allåhs Skratt

”Allåh skrattar åt två män av vilka den ene dödat den andre. Därefter träder båda två in i Paradiset.”²⁵

---

²³ al-Bukhârî (1145) och (6321) och Muslim (758).

²⁴ Ahmad (4/151), Ibn Abî 'Âsim (1/250), Abû Ya'âlâ (1479), at-Tabarâni i "al-Kabîr" (17/309), al-Haythamî (10/270) m fl. Imâm al-Albânî (rahimahullâh) förklarar den som svag i "as-Silsilah adh-Dha'ifah" (2426). Dock är hadithen som rapporteras av Abû Hurayrah (radhiyâ Allâhu 'anh) "Allåh ('azza wa djall) förvånas över den och den..." autentisk. (Se Sahîh al-Bukhârî (4889)).

Vi tror på dessa, och liknande, ahâdîth vilkas kedjor är autentiska och berättare är godkända. Vi varken avvisar dem, förnekar dem eller tolkar dem med en tolkning som motsätter sig deras uppenbara mening. Vi förliknar dem varken med skapelsernas egenskaper eller former och vi vet att Allâh (subhânahu wa ta'âlâ) inte har någon jämläk.

"Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt." (42:11)

Sannerligen är Allâh olik allt det som förståndet tror eller får för sig.

Bevis för att Allâh är ovanför himlarna och skapelserna

Till dem hör Hans (ta'âlâ) Uttalande:

"Den Näderike har rest Sig över Tronen." (20:5)

Likaså sade Han (ta'âlâ):

"Kan ni vara säkra på att Han, som är ovanför himlen, inte låter jorden uppsluka er?" (67:16)

Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

"Vår Herre är Allâh som är ovanför himlen, helgat vare Ditt Namn."²⁶

Han sade till tjänarinnan:

"Var är Allâh?" Då svarade hon: **"Ovanför himlen."** Då sade han: **"Frigör henne, för sannerligen är hon en troende."²⁷** Rapporterat av Mâlik bin Anas, Muslim och andra Imâmer.

Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade till Husayn:

"Hur många gudar dyrkar du?" Han svarade: **"Sju, sex på jorden och en ovanför himlen."** Då sade profeten: **"Vem vänder du dig till vid hopp och fruktan?"** Husayn svarade: **"Till Honom som är ovanför himlen."** Då sade profeten: **"Lämna de sex och dyrka istället Honom som är ovanför himlen, så kommer jag lära dig två böner."** Han blev då Muslim och profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) lärde honom att säga: **"Allâh, vägled mig till rätt vägledning och skydda mig från min själs ondska."²⁸**

Likaså har det rapporterats i de tidiga skrifterna, att ett av profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagares kännetecken är att de faller ned på sina ansikten och hävdar att deras Gud är ovanför himlen. Abû Dâwûd rapporterade i sin "Sunan" att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

---

²⁵ al-Bukhârî (2826) och Muslim (1890).

²⁶ Abû Dâwûd (3892), an-Nasâ'î (1037), al-Hâkim (1/344) och (4/218) m fl.

²⁷ Muslim (538).

²⁸ at-Tirmidhî (3479), Ahmad (4/444), al-Bukhârî i "at-Târîkh al-Kabîr" (2/1/1) m fl.

”Sannerligen är avståndet mellan en himmel och en annan himmel så och så långt...” och han förmedlade budskapet tills han sade: ”Ovanför det är Tronen och Allâh (subhânah) är ovanför den.”²⁹

Detta och liknande är vad Salaf (rahimahumullâh) var ense om i överföring och godtagande. De gav sig inte in i att avslå, misstolka, förlikna eller jämföra det. Imâm Mâlik bin Anas (rahimahullâh) blev frågad:

”Abû ‘Abdillâh, ”Den Nåderike har rest³⁰ Sig över Tronen.” Hur reste Han Sig?” Då svarade han: ”Resningen (al-Istiwâ) är känd, men beskaffenheten är okänd. Att tro på den är obligatoriskt och att ifrågasätta den är en innovation.” Därefter beordrades det att mannen skulle föras ut.³¹

Bevis för Allâhs Tal och plikten att bekräfta det

En av Allâhs (ta’âlâ) Egenskaper är att Han talar med ett evigt Tal och endast de skapelser Han vill får höra Honom. Mûsâ (‘alayhis-salâm) hörde Honom utan någon förmedlare. Likaså hörde Djibrîl (‘alayhis-salâm) Honom och det samma gäller andra änglar och sändebud vilka Han gav tillåtelse till. Han (subhânah) kommer även att tala med de troende i livet efter detta och de kommer att tala med Honom. Likaså kommer Han ge dem tillåtelse att besöka Honom. Allâh (ta’âlâ) sade:

”Och Mûsâ som Allâh talade med direkt utan förmedling.” (4:164)

”Mûsâ! Jag har utvalt dig av alla människor genom Mitt budskap och Mitt ord.” (7:144)

”Bland dem finns den som Allâh talade till.” (2:253)

”Det är inte människan givet att Allâh talar till henne på annat sätt än genom uppenbarelse eller från andra sidan av ett förhänge.” (42:51)

”Men när han närmade sig anropades han: ”Mûsâ! Jag är din Herre!”” (20:11-12)

”Sannerligen är Jag Allâh. Ingen gudom finns utom Jag. Dyrka Mig därför...” (20:14)

---

²⁹ Abû Dâwûd (4723), at-Tirmidhî (3320), Ibn Mâdjah (193), Ahmad (1/206), ad-Dârimî (1/90-91), Ibn Khuzaymah i ”Kitâb-ut-Tawhîd” (68) m fl.

³⁰ Shaykh ‘Abdur-Rahmân bin Nâsir as-Sa’dî (rahimahullâh) sade beträffande ”reste, rest” (istawâ):

”Istiwâ har tre olika betydelser i Qur’ânen. Ibland är den fri från prepositioner och betyder då ”fulländning” och ”fullkomlighet”, vilket förekommer i Hans Uttalande om Mûsâ: ”Och när Mûsâ hade vuxit upp och nått full mognad till kropp och själ.” (28:14). Likaså betyder det ”att resa sig” och ”att bestiga” och det är när ”alâ” (ovanför, ovanpå, på) står framför ordet, som t ex Hans (ta’âlâ) Uttalande: ”Den Nåderike har rest Sig över Tronen (‘alâ al-‘Arsh istawâ).” (20:5). Det kan också betyda ”att vända sig mot”, vilket det gör när ”ilâ” (till) står framför ordet, vilket förekommer i denna vers.” (Taysîr al-Karîm ar-Rahmân 2:29)

³¹ al-Bayhaqî i ”Kitâb-ul-Asmâ’ was-Sifât” (867) och (868), ad-Dârimî i ”ar-Radd ‘alâ al-Djahmiyyah” (104), al-Lâlikâ’î (664) m fl.

Det är inte tillåtet för någon annan än Allâh att säga detta. 'Abdullâh bin Mas'ûd (radhiyâ Allâhu 'anh) sade:

"Då Allâh talar med uppenbarelse, hör himlens folk Hans Röst."³² Och detta har rapporterats av profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).

'Abdullâh bin Unays rapporterade att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

"På Domedagen kommer Allâh att samla ihop skapelserna nakna, barfota, oomskurna och utan någonting och Han kommer att kalla på dem med en röst som både de långt borta och nära kan höra: "Jag är Konungen! Jag är Domaren!"³³ Rapporterad av Imâmerna och citerad samt använd som bevis av al-Bukhârî³⁴.

Det har rapporterats att Mûsâ ('alayhis-salâm) en natt såg en eld som skrämde honom. Därpå kallade hans Herre på honom: "Mûsâ!" Då svarade han snabbt och artigt: "Jag besvarar dig. Jag besvarar dig. Jag kan höra Din röst men jag kan inte se var Du är. Var är Du?" Han svarade: "Jag är ovanför dig, framför dig, till höger om dig och till vänster om dig." Då förstod han att ingen annan än Allâh (ta'âlâ) har rätt till denna egenskap, så han sade: "Det är alltså så Du är min Gud. Är det Din röst jag hör eller Ditt sändebuds?" Då sade Han: "Nej Mûsâ, det är Min röst."³⁵

Qur'ânen är Allâhs verkliga Tal

Till Allâhs (subhânah) Tal hör den Våldiga Qur'ânen. Den är Allâhs Tydliga Bok, Starka rep, Raka väg och en Uppenbarelse från skapelsernas Herre. På det klara arabiska språket steg den Trovärdige Anden ned med den till det främsta sändebudets hjärta. Det är en oskapad uppenbarelse som började hos Honom och till Honom kommer den att återvända. Den består av klara och precisa kapitel, tydliga verser, bokstäver och ord. Den som läser den och uttalar den korrekt får för varje bokstav tio belöningar. Den har början och slut, delar och stycken. Den läses av munnar, bevaras av hjärtan, hörs av öron och skrivs ned i bokform. Det förekommer tydligheter och mindre tydligheter i den, verser som avskaffar och avskaffade verser, specifika och allmänna, påbud och förbud.

"Ingen lögn kan komma till den vare sig från det som ligger framför den eller från det som ligger bakom den. Nej, den uppenbaras av en Allvis, som allt lov och pris tillkommer." (41:42)

"Säg: "Om människor och Djinn i samarbete försökte åstadkomma något som skulle kunna jämföras med denna Qur'ân, skulle de misslyckas, även om de gav varandra all hjälp!"" (17:88)

Om denna Arabiska Bok sade de otrogna:

---

³² Abû Dâwûd (4738), Ibn Khuzaymah i "Kitâb-ut-Tawhîd" (95-96), al-Âdjurrî i "ash-Sharî'ah" (294) m fl.

³³ Imâm al-Albânî sade i "Takhrij-us-Sunnah": "Autentisk hadîth."

³⁴ Se Imâm al-Bukhârîs (rahimahullâh) följande verk: Adab-ul-Mufrad (970), Khalq Afa'âl-il-'Ibâd (89) och at-Târikh al-Kabîr (7/169). Dessutom förekommer den i Ahmad (3/490), al-Hâkim (2/437-438), al-Bayhaqî i "Kitâb-ul-Asmâ' was-Sifât" (131) m fl.

³⁵ as-Suyûtî i "ad-Durr al-Manthûr" (4/290-292), Ibn-ul-Mundhir, Ibn Abî Hâtim och den har även tillskrivits Ahmads "az-Zuhd". **Viktig notering!** Shaykh Ibn Djibrîn sade om ovanstående berättelse om Mûsâ ('alayhis-salâtu was-salâm):

"Beträffande den nämnda rapporteringen om Mûsâ, är den från israelerna vilket innebär att man varken tror på den eller avvisar den förutom med bevis." (at-Ta'liqât 'alâ matan Lum'at-il-l'itiqâd, sid. 95, Dâr-us-Samî'î)

"Vi kommer aldrig tro på denna Qur'ân." (34:31)

medan andra sade:

"Människors ord och ingenting annat!" (74:25)

Då sade Allâh (subhânahu wa ta'âlâ):

"Honom skall Jag låta brinna i helvetets eld!" (74:26)

Andra sade att det är poesi. Då sade Allâh (ta'âlâ):

"Vi har inte låtit honom få undervisning i diktkonsten och denna (konst) har inte med hans uppgift att göra. Det är endast en påminnelse och en klar Qur'ân." (36:69)

Efter att Allâh avvisat att det är poesi och istället fastställt att det är Qur'ânen, kvarstår inte längre några tvivel hos en vettig person att denna Arabiska Bok är Qur'ânen bestående av ord, bokstäver och verser, ty ingen säger att det är poesi om det verkligen inte är det. Han (ta'âlâ) sade:

"Och om ni tvivlar på något av det som Vi steg för steg har uppenbarat för Vår tjänare, kom då fram med ett kapitel som kan jämföras med detta och kalla på era vittnen andra än Allâh." (2:23)

Det går inte för sig att Han utmanar dem att bekräfta något de varken känner till eller begriper. Han (ta'âlâ) sade:

"När de som inte ser fram emot mötet med Oss hör Våra klara budskap läsas upp för dem, säger de: "Ge oss en annan Qur'ân eller ändra denna." Säg: "Det tillkommer inte mig att ändra den efter mitt huvud."" (10:15)

Därmed bekräftade Han att Qur'ânen är de verser som läses upp för dem. Han (ta'âlâ) sade:

"Nej, denna (Skrift) utgörs av budskap vars innebörd är klar för dem som har hjärtan upplysta av verklig kunskap." (29:49)

Efter att ha svurit vid det, säger Han (ta'âlâ):

"Sannerligen är det en Qur'ân som måste hållas högt i all ära, i en skyddad Skrift, som ingen annan än de rena skall röra." (56:77-79)

"Kâf hâ. Yâ 'ayn sâd." (19:1)

"Hâ mîm. 'Ayn sîn qâf." (42:1-2)

Han inledde tjugonio kapitel med lösryckta bokstäver. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Den som läser Qur’ânen och uttalar den korrekt, får för varje bokstav tio belöningar, och den som läser den och begår ett grammatiskt fel, får för varje bokstav en belöning.”³⁶ Autentisk Hadîth.

Och han (‘alayhis-salâtu was-salâm) sade:

”Läs Qur’ânen innan det kommer ett folk som läser den med en förträfflig läsning. Den når inte deras hjärtan och de söker detta livs belöning och inte belöningen i livet efter detta.”³⁷

Abû Bakr och ‘Umar (radhiyâ Allâhu ‘anhumâ) sade:

”Vi tycker mer om att man läser Qur’ânen på rätt sätt än att man memorerar några av dess bokstäver.”³⁸

‘Alî (radhiyâ Allâhu ‘anh) sade:

”Den som förnekar en bokstav i den, förnekar allt i den.”³⁹

Muslimerna har enats om antalet kapitel, verser, ord och bokstäver i Qur’ânen. Det förekommer inga meningsskiljaktigheter bland Muslimerna om att den som förnekar ett kapitel, en vers, ett ord eller en bokstav ur Qur’ânen, är otroende. Detta är man ense om och däri förekommer ett skarpt bevis på att den består av bokstäver.

De troende kommer att se Allâh på Domedagen

I livet efter detta kommer de troende se sin Herre med sina egna ögon. De kommer att besöka Honom; Han kommer att tala med dem och de kommer att tala med Honom. Allâh (ta’âlâ) sade:

”Den Dagen skall (någras) ansikten lysas upp av glädje – de får skåda sin Herre.”
(75:22-23)

Och Han (ta’âlâ) sade:

”Nej! Denna Dag kommer de förvisso vara avskärmade från att se sin Herre.”
(83:15)

---

³⁶ as-Suyûtî i "al-Hâwî" (1/564) och at-Tabarânî i "al-Kabîr" (6021) och (6022) och likaså i "al-Awsat". **Viktig notering!** Hadîthen är svag. Imâm al-Haythamî (rahimahullâh) sade: "I den förekommer Nahshal och han är övergiven." Nahshal är Ibn Sa’îd bin Wardân al-Wardânî och Imâm Ishâq bin Râhawayh (rahimahullâh) anklagade honom för lögn. Se Shaykh Ibn ‘Uthaymîns (rahimahullâh) "Sharh Lum'at-il-l'tiqâd" sid. 81, fotnot 44, Adhwâ'-us-Salaf.

³⁷ Ahmad (5/338), Abû Dâwûd (831) och Ibn Mâdjah (1876). I denna hadîth förekommer det svaghet på grund av Wafâ' bin Sharîh som förekommer i kedjan. Däremot stärks denna hadîth av liknande hadîther, t ex hadîthen rapporterad av Djâbir bin ‘Abdillâh (radhiyâ Allâhu ‘anh) vilken förekommer i Ahmad (3/397) och Abû Dâwûd (830). Dess kedja är autentisk vilket Imâm al-Albânî (rahimahullâh) anger i "as-Silsilah as-Sahîhah" (259).

³⁸ Ibn Qudâmah i "al-Burhân", sid. 44, och Ibn al-Anbârî i "al-Waqf al-Ibtidâ'" (1/20). Se Shaykh Ibn ‘Uthaymîns (rahimahullâh) "Sharh Lum'at-il-l'tiqâd" sid. 82, fotnot 46, Adhwâ'-us-Salaf.

³⁹ Ibn Abî Shaybah (1/102) och (10/513) och Ibn Djarîr i "Djâmi'-ul-Bayân ‘an Ta'wîl Ây-il-Qur'ân" (56).

Då Han i vrede förblindar och avskärmar dessa, intygar Han i välbehag att de troende kommer få se Honom, annars hade det inte varit någon skillnad mellan de båda. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Sannerligen kommer ni få se er Herre på samma sätt som ni ser denna måne – inga svårigheter kommer ni få uppleva med att se Honom.”⁴⁰ Autentisk hadîth och överensstämd.

Denna jämförelse är en jämförelse med synen, inte med den sedde, för sannerligen har Allâh varken någon like eller jämlike.

Tron på Qadr (Förutbestämmelsen)

En av Allâhs (ta'âlâ) Egenskaper är att Han gör precis det Han vill. Inget äger rum utan Hans Vilja och ingenting frångår Hans Vilja. Det existerar ingenting i universum som går ut ur Hans Förutbestämmelse och inte heller kommer något till utan Hans Ordning. Det finns ingen flykt för någon från den förutbestämde Qadr och inte heller kan det som skrivits ned i den Bevarade Tavlan överskridas. Allt skapelsen gör sker med Hans Vilja. Om Han hade skyddat dem, hade de inte motsatt sig Honom, och om Han hade velat att de alla skulle lyda Honom, hade de lytt Honom. Han skapade skapelserna och deras handlingar och Han bestämde deras uppehälle och livslängd. Han vägleder den Han vill utav Sin Barmhärtighet och vilseleder den Han vill utav Sin Vishet. Allâh (ta'âlâ) sade:

”Ingen kan ställa Honom till svars för Hans handlande, men de skall stå till svars.”
(21:23)

”Sannerligen har Vi skapat allt med förutbestämmelse.” (55:49)

”Han som har skapat allt och gett det dess rätta utformning.” (25:2)

”Ingen olycka drabbar jorden och inte heller er själva utan att den förts in i en Bok, innan Vi sätter den i verket.” (57:22)

”Allâh vidgar bröstet hos den som Han vill vägleda, så att det kan fyllas av Islâm, men hos den som Han vill låta gå vilse låter Han bröstet pressas samman i ångest.”
(6:125)

Ibn 'Umar berättade att Djibrîl ('alayhis-salâm) frågade profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam):

”Vad är Îmân?” Då svarade han: ”Att du tror på Allâh, Hans änglar, Hans böcker, Hans sändebud, den Yttersta Dagen och på Förutbestämmelsen, det goda i den och det onda i den.” Då sade Djibrîl: ”Du har talat sanning.”⁴¹ Rapporterad av Muslim.

Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

---

⁴⁰ al-Bukhârî (554) och (574) och Muslim (633).

⁴¹ al-Bukhârî (50) och (4777) och Muslim (8).

”Jag tror på Förutbestämmelsen, det goda i den och det onda i den, det söta i den och det bittra i den.”⁴²

En av profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) böner är den han lärde al-Hasan bin 'Alî läsa i Witr:

”Skydda mig mot det onda som Du har beslutat.”⁴³

Vi använder inte Allåhs Förordning och Förutbestämmelse som ett argument och en ursäkt åt oss för att lämna Hans Befallningar och undvika Hans Förbud. Istället är vi är ålagda att tro och veta att det är Allåh som har argumentet mot oss genom att uppenbara Böcker och skicka sändebud. Allåh (ta'âlâ) sade:

”För att människorna, efter sändebuden, inte skall kunna skylla på (okunnighet) inför Allåh.” (4:165)

Vi vet att allt som Allåh (subhânah) har befallt och förbjudit är möjligt att utföra och undvika. Likaså vet vi att Han varken påtvingar någon till synd eller till att lämna någon form av lydnad. Allåh (ta'âlâ) sade:

”Allåh lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära.” (2:286)

”Frukta därför Allåh efter måttet av er förmåga.” (64:16)

”Den Dag skall var och en få den lön han har förtjänat och ingen orätt skall ske denna Dag.” (40:17)

Därmed påpekade Han att både handling och utdelning tillkommer tjänaren; han belönas för sina goda handlingar med belöning och för sina dåliga handlingar med bestraffning – och detta sker med Hans Förordnande och Förutbestämmelse.

Bevis för att Îmân består av tro, handling och tal och att den stiger och sjunker

Îmân består av tungans yttranden, lemmarnas handlingar och hjärtats tro. Den stiger med lydriad och sjunker med olydriad. Allåh (ta'âlâ) sade:

”Men inga andra påbud gavs dem än att dyrka Allåh med ren och uppriktig tro, och att förrätta bönen och att betala allmosan och det är den sanna religionen.” (98:5)

Därmed lät Han dyrkan som tillägnas Allåh (ta'âlâ), hjärtats uppriktighet, förrättandet av bönen och utdelningen av allmosan tillhöra en del av religionen. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

---

⁴² al-Hâkim i "Ma'rifah 'Ulûm-il-Hadîth" (31) och (32). **Viktig notering!** Svag kedja. I kedjan förekommer Yazîd ar-Ruqâshî och han är svag, vilket anges i "at-Taqrîb" (7683). Imâm an-Nasâ'î (rahimahullâh) sade om honom: "Övergiven.", och Imâm Ahmad (rahimahullâh) sade: "Rapporterar motsättande hadîth.", vilket anges i "al-Mîzân" (4/418).

⁴³ Ahmad (1723), Abû Dâwûd (1425) och (1426), at-Tirmidhî (464), an-Nasâ'î (3/248) och Ibn Mâdjah (1178). Förklarad som autentisk av Shaykh Ahmad Shâkir (rahimahullâh) i sin kommentar till "Sunan an-Nasâ'î".

”Îmân består av sjuttio och ett fåtal nivåer. Den högsta är bekännelsen att det inte finns någon gud utom Allâh och den lägsta är att man tar bort något skadligt från vägen.”⁴⁴

Således lät han både tal och handling höra till en del av Îmân. Han (ta'âlâ) sade:

”Tillväxer de i tron.” (8:2)

”För att de till sin tro skall lägga ytterligare tro.” (48:4)

Likaså sade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam):

”Ut ur elden kommer den som sade ”Det finns ingen gud utom Allâh” och i sitt hjärta har Îmân motsvarande vikten av ett vetekorn, ett senapsfrö eller ett stoftkorn.”⁴⁵

Han delade alltså upp den i olika nivåer.

Tron på Ghayb (det Dolda)

Det är obligatoriskt att tro på allting som profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) underrättade om och som har förklarats autentiskt från honom, både det vi bevittnar och det dolda för oss. Vi vet att det är sant och sanningsenligt och att detta berör det vi begriper, det vi är okunniga om och det vars egentliga innebörd vi inte kan begripa, t ex hadîthen den Natliga resan och Himmelsfärden⁴⁶. Dessa skedde i ett medvetet tillstånd och var ingen dröm. Något som bl a tyder på det, är att Quraysh förnekade detta, medan de inte förnekade drömmar. Ett annat exempel är när Dödsängeln kom till Mûsâ ('alayhis-salâm) för att ta hans liv. Han slog då till honom så att hans öga for ut. Han återvände till sin Herre som gav honom tillbaka ögat. Ännu ett exempel på det är Domedagens tecken. Till dem hör Dadjdjâls uppkomst, 'Îsâs bin Maryam ('alayhis-salâm) nedstigning som sedan kommer döda honom⁴⁷, Ya'djûdjs och Ma'djûdjs uppkomst, Djurets uppkomst, solens uppgång från väst och liknande autentiska rapporter. Straffet och lyckan i graven är verkliga. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sökte skydd från det och beordrade till det i varje bön. Prövningen i graven är verklig, Munkars och Nakîrs förhör är sant och uppståndelsen efter döden är verklig – och detta kommer ske när Isrâfil ('alayhis-salâm) blåser i basunen.

”Och alla skall skynda ut ur gravarna för att möta sin Herre.” (36:51)

På Domedagen kommer människorna att samlas barfota, nakna, oomskurna och utan någonting. De kommer stå där till dess att vår profet Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) medlar för dem. Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) kommer ställa dem inför rätta, vågarna kommer resas och anteckningarna vari handlingarna är nedtecknade kommer offentliggöras och läggas i höger eller vänster hand.

---

⁴⁴ al-Bukhârî (9) och Muslim (35).

⁴⁵ al-Bukhârî (44) och Muslim (193).

⁴⁶ Isrâ' och Mi'râdj.

⁴⁷ D v s Dadjdjâl.

”Och den som får ta emot sin bok med höger hand, för honom skall räkenskapen bli lätt, och han återvänder med glatt sinne till de sina. Den som får ta emot sin bok bakom ryggen däremot, kommer att bönfalla om att förintas, där han brinner i helvetets eld.” (84:7-12)

Vågen har två vågskålar och en tunga och i den vägs handlingarna.

”Vinnarna är de vars (goda handlingar) väger tungt i vågskålen, och de vars (goda handlingar) väger lätt i vågskålen är förlorarna som har förverkat sina själar; de skall förbli i helvetet till evig tid.” (23:102-103)

På Domedagen kommer vår profet Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ha en damm vars vatten är vitare än mjölk, sötare än honung och dess bågare är lika många som stjärnorna på himlen. Den som en gång dricker ur den, kommer aldrig någonsin känna törst igen.

Likaså är Vägen sann. De fromma kommer att passera den, medan syndarna kommer att falla ned från den. Vår profet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kommer att medla för sitt samfunds syndare vilka har fått träda in i helvetet på grund av sina stora synder. Efter att ha brunnit upp och blivit till kol och aska, kommer de ut med hjälp av hans medling. Därefter träder de in i paradiset med hjälp av hans medling. På samma sätt har resten av profeterna, de troende och änglarna rätt till medling. Allâh (ta'âlâ) sade:

”De kan inte medla till förmån för någon annan än den som Han är nöjd med. Och de bävar inför Honom.” (21:28)

Vad gäller de otroende, kommer medlarnas medlingar inte alls kunna gynna dem.

Paradiset, helvetet och Dödens död

Paradiset och helvetet är redan skapade och de kommer inte att förgås. Paradiset är Hans vänners boning och Helvetet är Hans fienders straff. Paradisets folk kommer vistas däri till evig tid.

”Men de obotfärdiga, trotsiga syndarna skall förbli under helvetetsstraffet utan någon lindring i plågorna, och de skall sjunka ned i djup förtvivlan.” (43:74-75)

Döden kommer att föras fram i skepnaden av en svartvit bagge. Därefter kommer den slaktas mellan paradiset och helvetet. Därpå kommer det utropas: ”Paradisets invånare! Evtigt liv och ingen mer död! Helvetets invånare! Evtigt liv och ingen mer död!”⁴⁸

Profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagares rätt

Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är Allâhs sändebud, den siste profeten och sändebudens ledare. En tjänares tro anses inte vara korrekt förrän han tror på hans budskap och vittnar hans profetkall. Människorna kommer inte att dömas på Domedagen förrän han medlar. Inget folk kommer få träda in i paradiset förrän hans samfund trätt in. Han besitter Lovprisandets fana, den

---

⁴⁸ al-Bukhârî (4730) och Muslim (2849).

Höga ställningen och den Våldiga dammen. Han är profeternas ledare, deras predikare och innehavare av deras medlingar. Hans samfund är det bästa samfundet och hans följeslagare är främre än alla andra profeters ('alayhimus-salâm) följeslagare.

Hans samfunds främsta är Abû Bakr as-Siddîq, 'Umar al-Fârûq, 'Uthmân Dhûn-Nûrayn och 'Alî al-Murtadhâ (radhiyâ Allâhu 'anhum adjma'în). 'Abdullâh bin 'Umar (radhiyâ Allâhu 'anhumâ) sade:

"Vi brukade säga då profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) levde: "Först kommer Abû Bakr, därefter 'Umar, därefter 'Uthmân och därefter 'Alî." Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) fick reda på detta och han förnekade inte det."⁴⁹

Likaså har det rapporterats autentiskt från 'Alî (radhiyâ Allâhu 'anh) att han sade:

"Detta samfunds främsta människa efter dess profet är Abû Bakr och därefter 'Umar. Och hade jag velat, hade jag även nämnt den tredje."⁵⁰

Abûd-Dardâ' rapporterade från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) att han sade:

"Solen har varken gått upp eller gått ned över någon som, efter profeterna och sändebuden, är främre än Abû Bakr."⁵¹

Av samtliga Allâhs skapelser är han mest berättigad att inneha kalifatet efter profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Detta på grund av sin förträfflighet, företrädesrätt, för att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) lät honom leda bönen framför resten av följeslagarna (radhiyâ Allâhu 'anhum) och för att följeslagarna enades om hans företrädesrätt och rätt till trohet och lydnad – och Allâh låter dem inte enas om villfarelse.

Efter honom kommer 'Umar (radhiyâ Allâhu 'anh) på grund av sin förträfflighet och för att Abû Bakr anförtrodde honom med det. Därefter kommer 'Uthmân (radhiyâ Allâhu 'anh) eftersom Samrådet gav honom företrädesrätt och därefter kommer 'Alî (radhiyâ Allâhu 'anh) på grund av sin förträfflighet och för att hans samtida enades om det. Dessa är de Renläriga och Vägleda Kaliferna om vilka Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

"Håll fast vid min Sunnah och likaså de efter mig renläriga och vägleda kalifernas Sunnah. Bit tag i den med kindtänderna."⁵²

Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade också:

"Kalifatet efter mig kommer vara i trettio år."⁵³

Det sista var 'Alîs (radhiyâ Allâhu 'anh) kalifat.

---

⁴⁹ al-Bukhârî (3655) och (3697).

⁵⁰ Ahmad (1/106/110) och Ibn Abî 'Âsim (1201). Imâm al-Albânî (rahimahullâh) förklarar den som autentisk i "Takhrij-us-Sunnah" (2/570).

⁵¹ Ahmad i "Fadhâ'il-us-Sahâbah" (135), Abû Nu'aym (3/325), Ibn Abî 'Âsim (1224) m fl.

⁵² Se fotnot 9.

⁵³ Abû Dâwûd (4646), at-Tirmidhî (2226), Ahmad (5/221), at-Tabarânî i "al-Kabîr" (6444), al-Hâkim (3/145) m fl.

Vi bekräftar paradiset åt de Tio, på samma sätt som profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) bekräftade åt dem. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

"Abû Bakr är i paradiset, 'Umar är i paradiset, 'Uthmân är i paradiset, 'Alî är i paradiset, Talhah är i paradiset, az-Zubayr är i paradiset, Sa'd är i paradiset, Sa'id är i paradiset, 'Abdur-Rahmân bin 'Awf är i paradiset och Abû 'Ubaydah bin al-Djarrâh är i paradiset."⁵⁴

Vi bekräftar paradiset åt alla de profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) bekräftade paradiset åt. Han sade bl a:

"al-Hasan och al-Husayn är ynglingarnas ledare i paradiset."⁵⁵

Och han sade om Thâbit bin Qays:

"Sannerligen hör han till paradiset's invånare."⁵⁶

Vi säger inte att någon annan Muslim än den som sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har underrättat oss om, är i paradiset eller i helvetet. Dock hoppas vi för den som utför goda handlingar och vi fruktar för den som utför dåliga handlingar. Vi förklarar inte någon Muslim vara otroende på grund av en synd och inte heller utesluter vi honom ur Islâm på grund av en handling.

Att utföra valfärden och Djihâd med samtliga ledare, vare sig de är fromma eller syndiga

Vi anser att valfärden och Djihâd pågår med samtliga ledare, vare sig de är fromma eller syndiga. Likaså är det tillåtet att förrätta fredagsbönen bakom dem. Anas sade, "Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

"Tre saker hör till trons grunder: att inte ofreda den som säger "Det finns ingen gud utom Allâh", att inte anse honom vara otroende på grund av en synd och att inte ta ut honom ur Islâm på grund av en handling; att Djihâd pågår sedan dess Allâh ('azza wa jall) skickade mig till dess att mitt samfunds sista mannar strider mot Dadjdjâl och varken den orättvises orättvisa eller den rättvises rättvisa kan få den⁵⁷ att falla; och att man tror på Förutbestämmelserna."⁵⁸ Rapporterad av Abû Dâwûd.

---

⁵⁴ Abû Dâwûd (4649) och (4650), at-Tirmidhî (3748) och (3757), Ibn Mâdjah (134), Ahmad (1/187/189) och Ibn Abî 'Âsim (1428), (1431) och (1436). Imâm al-Albânî (rahimahullâh) förklarar den som autentisk i "Sahîh al-Djâmi' as-Saghîr" (4010).

⁵⁵ at-Tirmidhî (3768) och Ahmad (3/166/167). Imâm at-Tirmidhî (rahimahullâh) sade: "God och autentisk hadîth."

⁵⁶ al-Bukhârî (3613) och Muslim (119)

⁵⁷ D v s Djihâd.

⁵⁸ Abû Dâwûd (2532), al-Bayhaqî (9/159) m fl. I kedjan förekommer Yazîd bin Abî Nashbah och han är okänd, vilket anges i "at-Taqrîb". Se al-Mundhirîs "Mukhtasar Sunan Abî Dâwûd" (3/380).

Salafs tro rörande följeslagarna och det som skedde mellan dem

Det hör till Sunnahn att man har lojalitet och kärlek till Allåhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare, nämner deras goda egenskaper, ber om barmhärtighet och förlåtelse för dem, håller sig borta från att nämna deras brister och de meningsskiljaktigheter som dök upp mellan dem, betraktar dem som förträffliga och att man har kännedom om deras företrädesrätt. Allâh (ta'âlâ) sade:

**”De som kom efter dem ber: ”Herre, ge oss Din förlåtelse och förlåt våra bröder som gått före oss i tron, och lämna inte ovilja mot de troende kvar i våra hjärtan!””
(59:10)**

Likaså sade Han (ta'âlâ):

”Muhammad är Allåhs Sändebud. De som följer honom är hårda gentemot de otroende, men sinsemellan fulla av värme och vänskap.” (48:29)

Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Skymfa inte mina följeslagare! Om någon av er skulle skänka en mängd guld lika stor som (berget) Uhud, hade det varken motsvarat en Mudd⁵⁹ av dem eller hälften av det.”⁶⁰

Salafs tro rörande sändebudets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) hustrur

Det hör till Sunnahn att be Allah vara nöjd med sändebudets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) hustrur då deras namn nämns. De är de Troendes mödrar och är rena och fria från allt ont. De främsta av dem är Khadîjah bint Khuwaylid och 'Â'ishah as-Siddîqah bint as-Siddîq⁶¹ som Allâh frikände i Sin Bok. Hon är profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) hustru i detta liv och i livet efter detta. Således har den som skymfat henne med det som Allâh frikânt henne från, gjort sig skyldig till otrohet i Allâh den Våldige.

Mu'âwiyah är de Troendes morbror⁶². Han skrev ned Allåhs Uppenbarelse och var en av Muslimernas kalifer (radhiyâ Allâhu 'anhum).

---

⁵⁹ En Mudd är vad som ryms i två sammanslagna nävar och motsvarar cirka 625 gram.

⁶⁰ al-Bukhârî (3673) och Muslim (2541).

⁶¹ Den Sanningsenliga, den Sanningsenliges dotter, nämligen Abû Bakr as-Siddîq (radhiyâ Allâhu 'anhumâ).

⁶² Den ädle följeslagaren Mu'âwiyah bin Abî Sufyân (radhiyâ Allâhu 'anhumâ), de Troendes ledare, var bror till Umm Habîbah, en av profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) hustrur, och på så sätt de Troendes morbror. Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah (rahimahullâh) diskuterar denna fråga i "Minhâdj-us-Sunnah" om man kan kalla profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) hustrurs bröder för de Troendes morbröder eller inte. Se "Minhâdj-us-Sunnah" (2/199).

Makthavarnas rätt över medborgarna

Det hör till Sunnah att lyssna på Muslimernas och de Troendes ledare och makthavare och att lyda dem. Detta skall utföras vare sig de är fromma eller syndiga, förutsatt att de inte anbefaller olydnad mot Allâh, ty det inte är tillåtet att lyda någon i det som innebär olydnad mot Allâh. Den som tar tag i kalifatet efter att människorna har samlats kring honom och är nöjda med honom, blir kalif och kallas för "de Troendes ledare" – och det samma gäller om han tar makten över dem med hjälp av våld. Det är obligatoriskt att lyda honom och förbjudet att motsätta sig honom, göra uppror mot honom och splittra Muslimerna.

Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ahs ställning till Muḥtadî'ah⁶³

Det hör till Sunnah att överge Ahl-ul-Bid'a och hålla sig borta från dem⁶⁴, att inte ha debatter och dispyter om Religionen med dem, att varken läsa i Muḥtadî'ahs böcker⁶⁵ eller lyssna på deras tal. Varje Muḥdathah i religionen är Bid'ah och den som tillskriver sig någonting annat än Islâm och Sunnah är Muḥtadî', t ex Râfidhah, Djahmiyyah, Khawâridj, Qadariyyah, Murdji'ah, Mu'tazilah, Karâmiyyah, Kullâbiyyah och deras likar. Dessa hör till villfarelsens sekter och Bid'ah-samfundet, må Allâh skydda oss från dem.

---

⁶³ Innehavaren av en Bid'ah – vare sig i handlingar eller troslära – efter att hans tvivelaktigheter upphört och han fått reda på sanningen. Hänvisa till Imâm Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânîs (rahimahullâh) kassetband "Man huwa Kâfir wa man huwa Muḥtadî'ah?"

⁶⁴ Imâm al-Fudhayl bin 'Iyâdh (rahimahullâh) sade:

"Jag har träffat de bästa människorna; alla hörde till Sunnahns anhängare och **alla förbjöd de att man är med Bid'ahs folk.**" (Hilyat-ul-Awliyâ' (8/103) av Imâm Abû Nu'aym (rahimahullâh).)

Imâm Ahmad bin Hanbal (rahimahullâh) sade:

"Håll er borta från dem som sysselsätter sig med dispyter och teoriretorik och håll er istället till Sunan och det som de lärde innan er höll sig till. **Sannerligen hatade de teologisk retorik och att vistas och sitta med Ahl-ul-Bid'a.**" (al-Ibânah (2/539) av Imâm Ibn Battah (rahimahullâh).)

⁶⁵ Shaykh Khâlid bin Dhahawî adh-Dhafayrî (hafidhahullâh) sade om vissa människors ställning till Ahl-ul-Bid'ahs böcker:

"Om det sägs till dem: "I dessa böcker talas det illa om vissa profeter, vissa följeslagare förklaras vara ickemuslimer och likaså sägs det att Qur'ânen är skapad" säger de: "Ta det som är korrekt och lämna det som är fel." Då säger vi: Ja, vi tar emot sanningen från alla och inte heller höll sig as-Salaf as-Sâlih borta från att acceptera sanningen. Trots det sade de inte: "Ta det som är korrekt från Ahl-ul-Bid'as böcker och lämna det som är fel." Istället ropade de högt att lämna dem alla samt förstöra dem, ty den sanning som förekommer i Ahl-ul-Bid'as är tagen från Boken och Sunnah. Således är det obligatoriskt att vi tar till oss sanningen från dess ursprungliga källor. Exempel på det är två källor vatten: en är ren medan den andra är fylld med lera och smuts. Säger då den förnuftige människan: "Gå till den andra bäcken och hämta dess vatten"? Nej, en förnuftig människa gör inte det." (Idjmâ'-ul-'Ulamâ' 'alâl-Hadjr wat-Tahdhîr min Ahl-il-Ahwâ'", sid. 58, Dâr-ul-Âthâr, Sanâ', 1421/2000)

Imâm Ibn Khuzaymah (rahimahullâh) sade då han blev frågad om vissa av Ahl-ul-Bid'ahs böcker rörande Allâhs Namn och Egenskaper:

"De är en innovation som de har hittat på! Muslimernas Imâmer, rättskolornas herrar och Religionens Imâmer som Mâlik, Sufyân, al-Awzâ'î, ash-Shâfi'î, Ahmad, Ishâq, Yahyâ bin Yahyâ, Ibn-ul-Mubâarak, Muhammad bin Yahyâ, Abû Hanîfah, Muhammad bin al-Hasan och Abû Yûsuf var inte upprättade på dem. De varnade för dem och förbjöd att man ger sig in i dem. Istället riktade de sina anhängare mot Boken och Sunnah. **Därför varnar jag dig för att titta i deras böcker!**" (al-Istiqâmah (1/108) av Imâm Ibn Taymiyyah (rahimahullâh).)

Meningsskiljaktigheter i grenar

Beträffande tillskrivning till en viss Imâm inom religionens grenar, t ex de fyra rättskolorna⁶⁶, är detta inget klandervärt. Meningsskiljaktigheterna inom grenarna är en välsignelse och de som skiljer sig i dem är berömvärda i sina meningsskiljaktigheter. De får belöning för sin kamp och strävan, deras meningsskiljaktigheter⁶⁷ är en vid barmhärtighet och deras samstämmighet är ett slående bevis.

Avslutning

Vi ber Allâh att Han skyddar oss från Bid'a och prövningar, återupplivar oss med Islâm och Sunnah, låter oss höra till dem som följer Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) i detta liv och med Sin Barmhärtighet och Godhet samlar oss med Sitt folk efter döden. Âmîn.

Detta är slutet på boken. Lov och pris tillkommer Allâh allena och må Allâhs välsignelse och fred vara med vår ledare Muhammad, hans familj och hans följeslagare.

---

⁶⁶ Hanafiyah, Mâlikiyah, Shâfi'iyyah och Hanâbilah.

⁶⁷ D v s i förgreningarna (Furû'). Vad gäller grunderna (Usûl), dog samtliga fyra Imâmer upprättade på Salafs troslära - in shâ' Allâh.